

حرف‌های تنوری

میثم مصلح آرانی

لاپوشانی

هی
دوپینگ کردند و هی بزرگان
لاپوشانی کردند و گفتند: خداوند
ستار العیوب است!

برادران بزرگوار! وقتی قرار است خارجی‌ها و غریبه‌ها
عیب ما را به چشم دنیا بیاورند و حیثیت و آبرو را یک‌جا
ببرند، چه بهتر که همین مابین خودمان دوپینگی‌ها را
رسوا کنیم و در همین مملکت و زیر همین سقف، آن‌ها
را تربیت کنیم! خداوکلی اگر در دوسه سال اخیر با
این پدیده، کمی سفت‌تر و سخت‌تر برخورد
می‌شد، دچار این همه گرفتاری و
بدبختی می‌شدیم؟



تیم‌های رنگی

پنجعلی و عابدزاده، در تیم ملی امید کار
می‌کنند و مراغه‌چیان و زرینچه هم در تیم
جوانان! دو پرسپولیسی در تیم امید و دو
استقلالی در تیم ملی جوانان. این که اعضای
کادر فنی باید با هم تفاهم فکری و عقیده‌ای
داشته باشند، البته خیلی خوب است اما نه به
این قیمت که تیم‌های ملی فوتبال ما به
جای هویت ملی، رفته رفته هویت باشگاهی
و خطی پیدا کنند؛ نظر شما چیست؟



روز حسرت

«دالیسم» نوزاد نیست، جوانی است سرکش و یاغی،
و به دور از ویژگی‌های انسانی و عاری از فضیلت‌های اخلاقی، نمی‌دانیم چه کسی
تخم این هیولای وحشتناک را در خاک فوتبال ایران کاشت؛ ولی خوشحالیم که
سازمان تربیت بدنی، لایحه مبارزه علیه دلال‌ها را به مجلس فرستاده و قصد دارد
تا راهکاری قانونی، جهت مهار دست‌های پلید، تدوین کند.
در شرایطی که بودجه فوتبال، سال به سال افزایش می‌یابد، وقت آن رسیده که
بخش «مدیریت هزینه» هم تحولی شگرف پدید آید تا کسانی که هیچ ربطی به
فوتبال ندارند و خاکش را نخورده‌اند، نتوانند از این نم‌د برای خودشان و اعوان و
انصارشان کلاه بیاوند.
زمان آن شده که یکی جلوی «تهدید و ارباب» بازیکنان و باشگاه‌ها توسط
دلال‌های تمامیت‌خواه و همکارانشان را بگیرد و هرز رفتن سرمایه‌های ملی را مهار
کند.

شین ۶۰ میلیونی، یا مدال افتخار



همه به ماشین گیر می‌دهند. هروقت سر
تمرین می‌آیم برخی از طرفداران طوری نگاهم می‌کنند
که انگار گناهی مرتکب شده‌ام.
این حرف‌های یک بازیکن سرشناس پرسپولیس بود که اخیراً اتومبیلی به
ارزش تقریبی شصت میلیون تومان خریده است. این فوتبالیست که سابقه حضور
در تیم ملی را هم دارد، در توجیه خرید این ماشین می‌گوید: «نزدیک به ده سال است
که در سطح اول فوتبال ایران توپ می‌زنم و همیشه جزو مردان موفق تیم بوده‌ام؛ بنابراین
این حق را دارم بعد از این همه زحمت، یک ماشین یا کالاس و مدل بالا سوار شوم. متأسفانه
این نگاه نه‌چندان درست و این شیوه امتیازخواهی درمیان برخی از ورزشکاران ماریج شده
است.
این در حالی است که در جای دیگری از حوزه ورزشی کشور و در رشته تکواندو، مجید افلاکی،
کاپیتان اسبق تیم ملی که بیش از شصت مدال رنگارنگ، کاپ و لوح بین‌المللی در کارنامه
افتخاراتش دارد، چندی پیش، طی مراسمی، این افتخارات را به حضرت عبدالعظیم علیه‌السلام
اهداء کرد و گفت: «باتوجه به شرایط موجود در کشور عراق، این مدال‌ها و کاپ‌ها را به
امانت در حرم حضرت عبدالعظیم علیه‌السلام می‌گذارم تا سر فرصت، نسبت به انتقال
باری، راه بعضی از لژیونرها و ستاره‌های فوتبال ما هرچه که هست، ای
کاش برای پدست آوردن مرام اخلاقی و معرفت و جوانمردی،
راه درست را از بعضی چهره‌های شاخص
می‌آموختند!

بهبذیستی و استقلال



این که
استقلال برای تمرین به
ورزشگاه سازمان بهزیستی برود، اصلاً
مسأله عجیبی نیست، به‌هرحال، سازمان بهزیستی
زیرمجموعه وزارت رفاه است و درواقع استقلال در
یکی از مجموعه‌های وزارت رفاه تمرین می‌کند. اما این
که بهزیستی، مجموعه‌ای که تمام تلاش و حواس خود را
باید روی کمک به ایتام و معلولان و آسیب‌دیدگان
اجتماعی کند، حالا باید به رتق و فتق امور تیمی
بپردازد که پول پیش‌پرداخت یک بازیکنش، هزار
آدم را در یک ماه سروسامان می‌دهد، البته
که تا حدودی عجیب به نظر
می‌رسد.



لقب به‌ر د نخور

در ماجرای اکبر میثاقیان و باشگاه ابومسلم، کسی جرئت نکرد علیه خداد عزیزی حرف بزند. حتی
خود میثاقیان نیز پس از آن ماجرا مدعی شد با خداداد «رفیق» است؛ آن‌هم در حالی که همه
می‌دانستند روابط این دو تعریفی ندارد. در این ماجرا، خداداد باتوجه به محبوبیت خود، جان سالم
به در برد. اگر اولقب حماسه‌ساز ملبورن را یدک نمی‌کشید، شاید در همین آغاز کار مدیریتش،
روزهای دشواری را تجربه می‌کرد و با یک چالش جدی مواجه می‌شد.
این‌جاست که آدم می‌فهمد بعضی القاب چقدر به‌درد می‌خورند!

موزه فوتبال ایران

انگلیسی‌ها، موزه کفش‌های دیوید بکام را درست کرده‌اند تا از این راه، درآمزیایی کنند. پیشنهاد می‌شود ما هم در جهت درآمزیایی (که یکی از دغدغه‌های اصلی جامعه بشری است) دست به ابتکارات زیر بزنیم:

- افتتاح موزه گردنبندهای هافبک پیروزی.
- انتشار کامل مصاحبه‌های فیروز کریمی.
- لیست کامل چلوکبابی‌هایی که علی پروین از آن‌ها غذا می‌خورد.
- افتتاح موزه خارجی‌های پرسپولیس.



ظا هر ا
فوتبال آن قدر در دنیا جایگاه رفیعی پیدا کرده که حتی معنادان و ولگردها هم صاحب جام جهانی شده‌اند! چندی پیش، چیزی حدود پانصد معناد و ولگرد، بی‌خانمان و یتیم از همه نقاط جهان، در آفریقای جنوبی گرد هم آمدند و نخستین دوره جام جهانی منحصراً به فرد خود را در این کشور برگزار کردند. این مسابقات، یک هفته به درازا کشید و جالب این‌جا بود که با استقبال خوبی هم از سوی مردم روبه‌رو شد. رئیس جمهور آفریقای جنوبی هم با حضور در مراسم افتتاحیه، جلوه خاصی به جام جهانی ولگردها و معنادان داد! این مسابقات با حضور ۳۸ کشور جهان آغاز شد.

مهاجم پرسپولیس، هر جمعه برای زیارت، راهی مسجد مقدس جمکران می‌شود. این خبر از آن‌جا جالب است که رفتار بسیاری از بازیکنان تیم‌های ورزشی، بویژه فوتبال، از لحاظ اخلاقی، با انتقادهایی همراه است و هر روز از صدور این‌نامه‌های اخلاقی و جریمه‌های آن‌چنانی خبر می‌رسد، علاقه بیش از حد این مهاجم به مسایل مذهبی، نزد یکان تیم را شگفت‌زده کرده است.

نزدیکان و بازیکنان تیم همچنین بارها از علاقه وافر این بازیکن عراقی به خواندن نماز در بیشتر ساعات روز خبر داده‌اند.

بازداشتگاه رژیم صهیونیستی، جایگاه ورزشکاران

تلویزیون فلسطینی در بخش خبر ورزشی خود اعلام کرد: «نزدیک به هشتاد ورزشکار فلسطینی، در بازداشتگاه‌های رژیم صهیونیستی بوده که بیش از سی تن از آنان فوتبال‌باز هستند که سابقه حضور در باشگاه‌های این کشور را دارند. متأسفانه سرکوب ورزشکاران حق‌طلب فلسطینی در حالی صورت می‌گیرد که مجامع ورزشی در سطح جهان و کمیته بین‌المللی المپیک، مهر سکوت بر لب زده‌اند. از سوی رژیم غاصب صهیونیستی در ماه‌های اخیر، چند نوبت به ورزشگاه‌های فلسطینی از جمله یک زمین فوتبال در نوار غزه حمله شده است.

جام جهانی ولگردها در آفریقای جنوبی



در بحبوحه بحث دوپینگ ورزشکاران ما که چندی پیش، آوازه‌اش در تمام دنیا پیچید، بد ندیدیم نقل قول یکی از بازیکنان باسابقه یکی از رشته‌های ورزشی را درخصوص یکی از مربیان بلندآوازه بیان کنیم: این بازیکن باسابقه درباره این مربی گفت: «زمانی که شاگرد این مربی بودم، پیش از هر بازی، نام چهار نفر از ما را در رختکن تیم می‌خواندند و می‌گفتند پیش بدنساز تیم برو تا مشکل مصدومیتان حل شود؛ آن وقت ما به اتاق بغلی می‌رفتیم و آمپول می‌زدیم!» بازیکن نامبرده افزود: «اعتراض کنی و بگویی من مشکل مصدومیت ندارم که آمپول بزنم، مربی بدنساز تیم، خودداری از زدن آمپول را به مربی بلندآوازه گزارش می‌کرد و اسمت از لیست یازده نفره اصلی خط می‌خورد و روی سکوها جایت بود!» البته بدنساز که بداند گروهی از عزیزان، به علت آن که سیستم دوپینگ هنوز در کشور ما مدرنیتته نشده، هنوز احساس خطر آن چنانی نمی‌کنند؛ ولی متأسفانه در راستای صحبت‌های این بازیکن باید گفت: «گروهی از بازیکنان علاوه بر داروهای ممنوعه به سراغ چیزهای دیگری هم می‌روند...»

یا آمپول، یا روی سکو



خروس‌های جنگی

دعاهای خروس‌های جنگی در استقلال و پرسپولیس از صد مورد هم بیشتر شده است. معلوم نیست برای این فوتبال، در عرصه فرهنگ و اخلاق چه اتفاقی افتاده که درصد این کتیک‌کاری‌های بی‌کلاس و امینواریم در این فوتبال که همه آدم‌هایش ادعای فرهنگی بودن را دارند، یکی پیدا شود که تخصص رام کردن خروس‌های جنگی را داشته باشد.

مجلس

هندوستان قانونی وضع کرده که بر اساس آن در مراسم عروسی فقط باید یک نوع غذا سرو شود. این مساله ما را یاد مراسم مشترک پرسپولیس و استقلال قبل از دربی چندسال قبل انداخت و هم‌چنین مراسمی که چندی قبل یکی از باشگاه‌ها برای تجلیل از پیشکسوتان خود گرفته بود و با هشت رقم غذای ناقابل به‌صورت سلف سرویس از مهمانان خود پذیرایی کرد.

لابد این ریخت و پاش‌ها برای تجلیل از قهرمانان مردمی جای تقدیر هم دارد!

مجلس هندوستان

